

פניני ביה"לוי

שע"י ביה"כ "בית לוי", רח' יוסף חכמי 48, מדורגי בית וגן ירושלים

מאמר הרב

נערך מספרו החדש של הרב שליט"א פניני בית לוי - חלק ג' < לרכישת הספר חייגו 0586664447 | 0585664447

אמונת חכמים

כד מהבית. שאל הרב מה קרה, למה כלם עם פדים, אמרו לו זה מה שהרב אמר, שצריך מים שלגו, של הרב. הם באו לבקש מים מהרב. הסביר להם הרב את הדברים ואת הטעות שלהם.

לכאורה זה פלא, בתוך כל העיר הזאת היו ודאי זקנים וחכמים, אנשים שידיעו שלא יתכן שהמים היחידים שאפשר ללוש בהם הם המים של הרב. שואל עוד ר' ישראל מסלנט, אם מדבר באנשים כאלה תמימים כמו חכמי חלם, שלא מבינים מימנים ומשמאלם, בשביל מה צריכים חז"ל להביא את הטעות הנוראה שלהם? אומר ר' ישראל מסלנט הגמרא רוצה שיחקק אצל כל אחד מאתנו לדורי דורות, איך נראתה אמונת החכמים של פעם. לא שואלים שאלות. אם ככה הבנו, מים שלגו, הולכים לקחת מים מהרב. זאת אמונת תמימה. מי שהולך איתה עד הסוף זה אדם שהולך עם התורה הקדושה.

מספר על אברך שהגיע למכון בבני ברק שמוכרים שם תפילין, ספרי תורה ותשמישי קדשה. בקש האברך ממנהל המכון לקנות בדחיפות ספר תורה מהדר. הסתכל עליו בעל המכון ואמר לו: "לא כך קונים ספר תורה. מבררים מחירים, צריך לראות כתבים". אמר לו, "אני רוצה לקנות את הספר הכי יקר כמה שיותר מהר". אמר לו המנהל, "אתה יודע שזה יכול לעלות יותר ממאתים אלף שקלים?" אמר לו, "כן, אין לי בעיה של כסף, העקר תן לי את הסופר שיכתב בשבילי את ספר התורה ואני רוצה לסגור את העסקה".

ראה המנהל שהאדם רציני ושאל: "אתה אברך, מאיפה יש לך כסף לקנות ספר תורה?" ענה לו האברך: "עכשו יצאתי מביתו של גדול הדור, רבי חיים קניבסקי. באתי אליו לקבל ברכה, אני זקוק לקנות דירה בבני ברק ואין לי הרבה כסף. הצלחתי לחסוך חצי מיליון ונזהר אי אפשר לקנות דירה. בקשתי ברכה מרבי חיים שה' יפתח לי שערי שמים, שאוכל לקנות דירה למרות שהכסף לא מספיק, ורבי חיים אמר בפסקנות: 'לך תקנה ספר תורה'. לא הבנתי מה הקשר, שאלתי מה הפננה, אני צריך דירה, לא ספר תורה, אבל רבי חיים אמר מה שאמר. יש לי אמונת חכמים ואם זה יצא מהפה הקדוש, לא שואלים שאלות והולכים לקנות ספר תורה. לכן באתי לקנות ספר תורה".

הכין לו בעל הבית חוזה, האברך חתם ושלם את התשלום הראשון, שלשים אלף שקלים. יומים לאחר מכן אביו של אותו אברך מתקשר אליו, "בני יקירי, יש לי שתי בשורות בשבילך, אחת רעה ואחת טובה. נתחיל מהרעה, בן דודך מאמריקה נפטר. הבשורה הטובה היא שהוא כתב בצוואה שהוא מוריש לך מיליון וחצי דולר". כעבור חודש וחצי קנה האברך דירה בבני ברק. זאת אמונת חכמים. איך זה קשור אי אפשר לדעת, רבי חיים אמר לקנות ספר תורה אז קונים. אם לא היה קונה ספר

תוב בפרשה: "ועשית על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום ההוא, ושמרת לעשות ככל אשר יורה". על פי התורה אשר יורה ועל המשפט אשר יאמרו לך תעשה לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". התורה מצוה עלינו ללכת לפי דברי החכמים. מה שהחכמים מצוים אותנו, ככה ננהג. לגדולים ולחכמים יש תבונה מיוחדת להדריך כל אדם ולהוביל אותו לעבודת ה'.

כותב ספר החנוך שמה שהחכמים אומרים זה חלק מהתורה הקדושה: "ועובר על זה ואינו שומע לעצת הגדולים שבדורו בחכמת התורה ככל אשר יורהו מבטל עשה זה, וענשו גדול מאד, שזהו העמוד החזק שהתורה נשענת בו". זאת לא עצה, זה העמוד החזק שהתורה נשענת עליו. יותר מזה כותב הרב דסלר במכתב מאלהיו: "חסרון הכרת ההתבטלות לעמדת רבותינו זהו שרש כל חטאת ותחלת כל חרבן ר"ל, וכל הזכיות לא ישוו לעמדת שרש הכל שהוא אמונת חכמים". כל הזכיות שיש לאדם לא שוות לעמדת מעלת אמונת חכמים.

צריך להבין מה הפננה: "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל". אומרים חז"ל וזה מובא ברש"י, אפילו יאמר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין תשמע להם. השאלה זועקת - אם אומרים לך על דבר שהוא לא נכון, על ימין שמאל, אומרים לך חשך ורואים אור, איך אפשר לשמע לחכמים? רואים בעיניים שזאת טעות. אומר ספר החנוך דבר עצום ביותר:

"שאפילו יהיו הם טועים בדבר אחד מן הדברים אין ראוי לנו לחלק עליהם ונעשה כטעותם. למה? וטוב לסבל טעות אחת ויהיו הכל מסורים תחת דעתם הטובה תמיד, ולא שיעשה כל אחד ואחד כפי דעתו, שזה חרבן הבית וחלוק לב העם והפסד האמה כלה".

אומר ספר החנוך - יכול להיות שהחכמים טעו. כותב הרמב"ם שאם היתה טעות לחכמים, זאת לא אשמה של החכמים אלא של הדור. הם צדיקים, הדור גרם שהחכמים יטעו. עדיף שתהיה טעות אחת ונלך עם החכמים בטעות שלהם מאשר שכל אחד תהיה לו תורה משלו, כל אחד יפסק לעצמו. זה חרבן לכלל ישראל. זה למעשה שרש כל התורה כלה, אמונת חכמים.

מספרת הגמרא במסכת פסחים (מב) על עיר פפוגיא, שחיו בה אנשים צדיקים וישרים. יום אחד הגיע לשם רב מתנא, רב גדול, וכלם רצו לשמע את דברי תורתו. הוא מסר להם שעור הלכות לפני פסח, ותוך כדי אמר להם שיש דין בהלכות פסח כשרוצים ללוש את הקמח לאפית המצות, צריך להביא מים, איזה מים? מים שלגו. הוא היה בטוח שהם מבינים למה הוא מתפנן. מים שלגו הפננה מים שעברה עליהם לינת לילה. הם לא הבינו כמו שצריך ולמחרת בבקר כלם בלי יוצא מן הכלל באו לבית המדרש עם

המשך

בעמוד 3 >>

עוון יוקרתי

הישיבה, שילמתי ואף הוספתי תרומה נוספת לכפרה על מעשי, כשאני מתחייב בליבי לא לחזור על כך לעולם. שעה וחצי בלבד חולפות ובעל הרכב מתקשר. "אני ממתין לך מתחת לישיבה, תרד למטה". ירדתי במדרגות בחששות גדולים. הוא ביקש ממני להיכנס לרכב, ואמר לי כי הוא לוקח אותי למשרד שלו הנמצא בסמוך.

לתדהמתי הרבה
ה'בוקסה' נחתה
והתרסקה היישר על
גג מכונית שחנתה
בסמוך לפח הזבל.
היה רעש חזק מאד
ורצתי במהירות
למטה. חשכו עיניי!

נכנסנו למשרד והתיישבתי מולו. המתח ששרר באוויר היה נורא. הוא הביט בעיניי ואמר לי בזה הלשון: "תשמע, חשבתי על הדברים. מכיוון שאני אדם שמעריך את התורה ולומדיה, הרי בוודאי שהסיפור הזה עלול להוציא אותך מהלימוד לתקופה ארוכה. אתה תחפש כספים ועבודות להשלים את החובות, לא תהיה מרוכז עד שתחזיר את הכסף ולא תוכל ללמוד. לכן", הוא עצר את שטף דיבורו ואמר: "החלטתי לוותר על כל הנזק הרב שגרמת לי, אך זה בתנאי אחד". הבטתי בו בסקרנות רבה, והוא אמר: "אני מוחל לך על התשלום בתנאי שתפרסם בישיבה שלך שאסור בתכלית להשליך חפצים מהחלונות, ותצרך לך את תמונת הרכב המעון. אם תעשה זאת - אני מוחל לך על הנזק ותוכל להמשיך בלימוד התורה בנחת!".

כמעט התעלפתי ממה ששמעו אוזניי. ליבי התמלא בשמחה ועיניי האירו באושר. הודיתי לו מכל הלב וביקשתי סליחה, כשאני מתחייב לעשות ככל אשר ביקש. חזרתי לישיבה והתחלתי לרקוד ולומר 'זמור לתודה', מעומק הלב וברגש רב. רק לפני כשלוש שעות עשיתי חשבון נפש. התחרטתי וקיבלתי על עצמי תשובה, והחזרתי את הסכום, ושעתיים לאחר מכן - אירע הפלא הגדול. בעל הרכב מודיע לי כי הנני פטור מכל נזק ותשלום.

ראיתי בחוש כיצד לפעמים מצוות או עבירות קלות שאדם דש בעקביו, וחושב כי הינם זניחות ולא כל כך נוראיות - יכולות לעורר קיטרוג וצער רב על האדם. לפעמים אפילו סכום קטן של 2.10 ש"ח קלים יכולים להביא על האדם נזק של 20,000 ש"ח, פי עשרת אלפים! מכיוון שחומרם רבה, ובעיקר כי הגזל מקטרג בראש ותובע דין מהאדם, אף בגלל כמה שקלים קטנים. פירסמתי את המודעה בישיבה עם התמונה של הרכב המעון, וכבר לפני פורים התשפ"ג האחרון, חזרתי אל ספסל הלימודים ברוגע ובשלווה, כשאני מודה לה' על הטוב שעשה עימדי.

כעת, בחודש שכולו רחמים, כולו סליחה, זה הזמן להסיר את המקטרגים מעלינו, ובראשם - הגזל המקטרג בראש. להחזיר כספים או חפצים שלקחנו בלא רשות, ובפרט אם הם כספי הקדש שחומרם רבה. ואם איננו זוכרים ממי גזלנו וכמה גזלנו, ובפרט שהיה הדבר לפני שנים רבות, הרי שחז"ל הקדושים התחשבו בנו ותיקנו את 'תקנת השבים', האומרת כי אדם הרוצה לשוב בתשובה על גזילותיו, ואינו יודע ומסוגל להחזיר את כולם כי רבים הם, יעשה בהם 'צרכי רבים', ופירושו שיתורם סכום מסוים למען הרבים: תרומה לבית הכנסת, תרומת ספרים לישיבות, צרכי בית המדרש, ובכך יתכפר לו. כהסברו של רבי יחיאל מיכל הלוי אפשטיין זצ"ל, בעל 'ערון-השולחן' הכותב: "כשיעשה צורכי רבים, יסבב ה' שכל אחד מהגזלים או מיורשיהם ינהג כפי ערך גזילתו ושימחלו לו, והבא להיטהר מסייעין אותו מן השמים", וכתב ה'בית אהרן': עיקר עבודת אלול היא להמשיך יראה על עצמו בדבר קל!

ביום מעם ישראל מתעוררים ומחפשים להתחזק בימים אלו של חודש אלול, וכמאמר הפיוט: "בן אדם מה לך נדרם, קום קרא בתחנונים". האחד מנסה להוסיף חיזוק במצוה מסוימת, השני מנסה להתגבר על דבר שנכשל, אך מה עיקר עבודת חודש אלול? שימו לב לדברים שכותב רבי אהרן מקרלין (קל', ד"ה המתחיל) הקדוש: "והעיקר צריך כל אחד ואחד להמשיך עליו בחודש זה היראה באיזה אופן שיהיה. כי כשיש דין למטה (בעולם הזה) - אין דין למעלה.

זה הסבר המדרש: "כשישראל עושים משפט - הקב"ה עושה עימם צדקה". ברגע שיהודי עושה חשבון נפש בינו לבין עצמו - ה' עושה עימו צדקה ואומר לו: 'אם כך, איני דן או מעניש אותך'. להכניס יראה מבואר עולם ממעשינו הרעים, ולעשות תשובה. לא יראה מתוך פחד משתק, אלא מתוך יראת רוממות שאבא שלי, מלכו של עולם עומד לערוך לי משפט, ואם אדם מראה הכנעה לשופט - הוא זוכה לחמלה ורחמים. הסכיתו ושמעו למעשה המדהים הבא שסיפר בחור ישיבה מהעיר 'בני ברק' לישראל למברג ('יתד נאמן', יז' אב התשפ"ג): "אני בחור ישיבה הלומד באחת הישיבות המצוינות בעיר בני-ברק, והסיפור שלי התרחש השנה - כמה ימים לפני פורים התשפ"ג. יצאתי עם חבר מהישיבה לאסוף תרומות לישיבה, כנהוג בעולם הישיבות בימים שלפני חג הפורים. לאחר כמה שעות של תרומות, חזרנו. ש"ח לישיבה עם סכום לא גדול של 102.10 ש"ח. באותו רגע, אמרתי לעצמי: 'עבדתי לא קל בשעות הללו, וכעת מתחשק לי קפה'.

לכן, החלטתי לעשות מעשה אסור שאין לעשותו. השארתי 100 ש"ח לישיבה, ואת היתרה של 2.10 ש"ח לקחתי לעצמי, וביחד עם עוד כמה שקלים שהיו ברשותי הזמנתי קפה חם שמכרו בקיוסק של הישיבה. חשוב לי לציין, כי בישיבתנו, הבחורים עושים את ההתרמה 'לשם שמיים', בלי לקבל אחוזים או תמורה, ורק מי שהגיע ליעד מקבל מראש הישיבה מתנה צנועה. כל שימוש אחר בכספי ההתרמות הינו אסור לחלוטין בלא קבלת רשות, וכי יש בו איסור חמור ונורא של 'כספי הקדש', המובא בחז"ל כי עונשו גדול.

ואז, למחרת משהו השתבש. לאחר ארוחת הבוקר בישיבה, עליתי לחדרי בקומה הרביעית. לפתע, צדה עיניי 'ב'בוקסה' (רמקול) שאינה עובדת בחדרי, וזרקתי אותה מהחלון לכיוון פח הזבל הגדול. אלא, שזרקתי את הבוקסה חזק מידי, ולתדהמתי הרבה הבוקסה נחתה והתרסקה היישר על גג מכונית שחנתה בסמוך לפח הזבל. היה רעש חזק מאד ורצתי במהירות למטה. חשכו עיניי! היה זה רכב שיצא זה עתה מהחברה ('מהניילונים'), כשכל הגג שלו נמערך והתעוות.

לא ידעתי את נפשי מרוב צער ובהלה. הנהג לא היה שם באותה עת, ולכן בחיל ורעדה הנחתי לו פתק על הרכב כי הזקתי את רכבו, עם המספר שלי וחזרתי לישיבה. בשעות אחר הצהריים אני מקבל שיחת טלפון. היה זה בעל הרכב החדש. הוא כל כך כעס בטלפון, והזמין שמאי לאמוד את הנזק. ירדתי לעברו, ובזעם רב הוא אמר לי כי אני אשלם את הנזק עד תומו. השמאי סיים לקחת את הנתונים, ואמר כי עד שייתן הערכה מדויקת, לדעתו מדובר בנזק של לפחות 20,000 ש"ח.

חשבתי שאני מתעלף. לא ידעתי מה לעשות עם עצמי. מאיפה, אני ישיבה, מכסה כזה נזק? פחדתי לספר להוריי היקרים, שגם ככה מצבם הכלכלי לא הכי טוב, וכיצד יוכלו לשלם עליי סכום שכזה. חזרתי לישיבה והתפללתי להקב"ה בדמעות: "ריבוננו של עולם, אין דבר שקורה סתם. העונש הלא רגיל הזה שקיבלתי בא לי על משהו מסוים שעשיתי. אנא אבי, תעזור לי להבין מה גרם לי לעונש הזה? ותעזור לי לצאת מהצרה הזו ללא שום צער ונזק".

שכבתי על מיטתי עם דמעות של תשובה והתחלתי לפשפש במעשי. לפתע, קפץ בראשי - הרי רק אתמול השתמשתי בכספי הצדקה של הישיבה בלא רשות. אמנם זה סכום מועט, אך 'דין פרוטה כדין מאה', וכבר אמרו חז"ל כי "גזל מקטרג בראש". הגזל הוא הראשון שמקטרג על האדם בשעת הדין. עכשיו אני בטוח - גזל ההקדש שגזלתי הוא זה שהביא לי מיד ביום למחרת את הנזק הזה.

הרמתי עיניי לבורא עולם וקראתי מכל הלב... "בורא עולם, אני חושב שהבנתי. אני מתנצל על גזל ההקדש. אני מתחייב להשיב את הסכום שגזלתי. בבקשה, הסר מעליי את העונש והקיטרוג הזה. כי אין ייסורים בלא עוון". רצתי אל האחראי על כספי

תורה, לא היה מקבל כסף לדירה. זאת התבטלות לדברי חכמים. אדם אחד היה שואל את החזון איש בכל דבר, סומך עליו בעינים עצומות. ביום ששי אחר הצהריים התפוצץ אחד הצנורות בביתו. המים נזלו על הרצפה, ואי אפשר היה לדרך בבית. הלך היהודי לחזון איש וספר לו את שארע. אמר לו החזון איש שהוא יתפלל שיעצרו המים. חזר היהודי לביתו שם אמרו לו שבאופן פלאי לפני חמש דקות הכל נעצר. במוצאי שבת הוא הזמין טכנאי. בדק הטכנאי ואמר לו: "אין לה מים". חזר היהודי לחזון איש ואמר לו שאין לו מים. אמר לו הרב: "היה לה מים". וחזרו המים. זאת אמונת חכמים. בספר אמונה שלמה מביא מעשה נפלא. לפני שנים רבות בעיר טריפולי שבלבנון חי אדם עשיר ירא שמים, בעל מדות טובות, אוהב תלמידי חכמים ותומך בתורה. היה לו מנהג, כל שד"ר שבא מארץ ישראל היה מתארח אצלו והוא היה מכבד אותו, נותן לו תרומה הגונה וגם מסתובב עמו בבתי של עשירים, דואג לו לכל. פעם אחת הגיע מארץ ישראל תלמיד חכם גדול כדי לאסוף כסף לתלמידי חכמים שלא היתה להם פת לחם. אותו נגיד ארח אותו ועשה לו כבוד מלכים, נתן לו תרומה ביד רחבה ודאג לו לכל.

לנגיד הזה היה בביתו משרת תמים בשם יצחק. אדם תם וישר, כלם אהבוהו בזכות הישרות שלו. לפני שהתלמיד החכם האורח עמד לעזוב את ביתו, אמר לו העשיר: "אני רוצה לשמח אותך". הביא את המשרת שלו וספר לו שיש פה תלמיד חכם וכלם תרמו לו, ושאל אם גם הוא רוצה לתרום והרב יברך אותו. הלך המשרת לחדר, אסף את כל הפרוטות שהיו לו, הגיע למטבח של דינר ונתן אותו לרב. הרב שם ידיו על ראשו של המשרת, ואמר לו: "אני מברך אותך שתהיה עשיר מפלג, שתוכל לתת לי תרומה לעניי ארץ ישראל, גדולה יותר ממה שהאדון שלך נתן לי".

כמה ימים לאחר מכן הגיעה לחופי העיר ספינה גדולה. על הספינה היו סוחרים עם

הרבה סחורה. הם היו מוצאים דברים בים או במקומות אבודים, וכשהיו מגיעים לעיר, היו עושים מכרז. מי שהיה מציע את המחיר הגבוה ביותר, היה זוכה באותה סחורה. המנהג בימיהם היה שהיה שרצה לקנות את הסחורה המצעת היה צריך לשים יד, וכשהיו מעלים את המחיר, כל עוד הוא שם יד סימן שהוא רוצה. אם הוא פורש, הוא מוריד את הידים, ובא מישוה אחר במקומו.

באותו יום יצחק המשרת התמים עבר וראה שמוכרים חביות על החוף. הוא זכר שהרב התלמיד חכם ברח אותו שיהיה עשיר, והיה בטוח שברכתו צריכה להתקיים. החליט לקנות כמה חביות על ידי שילוח את הכסף מבעל הבית שלו. אף אחד לא יודע מה יש בחביות. הוא שם את הידים על שלש חביות ולא הוריד אותן. חשבו הסוחרים שכנראה האדון שלו רוצה את הסחורה. הם לא העלו את המחיר והוא זכה. הביאו את הסחורה לבית של האדון, והמשרת בקש מהאדון הלוואה. שמו את החביות בצד עד שהמשרת הצליח להחזיר את ההלוואה לאדון.

לאחר שסיום לשלם, אמר האדון הבה נראה מה יש בחביות. פתחו וראו שם מאות ואלפים של דינרי זהב. כך היה גם בחבית השנייה וגם בשלישית. אמר לו האדון: "הברכה התקיימה. אתה האמנת והפכת לעשיר מפלג". בשנה שלאחר מכן עזב המשרת את האדון שלו, ובנה טירה משלו. הגיע אליו אותו תלמיד חכם, והוא נתן לו תרומה הרבה יותר מכבדת ממה שהאדון שלו נתן. בכסף שהיה לו שכר מלמדים תלמידי חכמים, למד סגילות והפך להיות תלמיד חכם מובהק. הוא זכה לחבר את הספר שדה יצחק. הוא אחד מתלמידי החכמים החשובים שזכה לתורה וגדלה, הכל בזכות אמונת חכמים.

זה הסוד - ועשיית על פי הדבר אשר יורו לא תסור ימין ושמאל, זה יסוד לכל התורה כולה. אמן ואמן.

בברכת שבת שלום, הרב אברהם עטיה

אחרית הימים

המלחמה האחרונה (נ"ב) - שאין הדור הגון

כדרך שנעשה להם בימי יהושע בן נון **אלא שגרם החטא.**

אבות דר"נ (י"ד): שמונים תלמידים היו להלל הזקן. שלושים מהן **ראויין שתשרה שכינה עליהן** כמשה רבינו, **אלא שאין דורן ראוי לכך.**

ירושלמי, סוטה (ט): ויצתה בת קול ואמרה להן, יש ביניכם אדם **אחד** ראוי לרוח הקודש. **אלא שאין הדור כדאי.** ונתנו עיניהן בהלל הזקן... יש ביניכם **אחד** ראוי לרוח הקודש, **אלא שאין הדור כדאי.** ונתנו עיניהם בשמואל הקטן.

אכן התורה מקנה את שררת היחידים, אבל לפעמים אפילו היחידים לא זכאים לכך בעוון הדור! והמתבונן בגמרא (זבחים יט.) שראינו לעיל, רואה כיצד הגיב אמימר לדבריו של הונא בן נתן, ואמר לו: "התקיים **בך** הכתוב 'והיו מלכים אומניך', משמע שנדיר היה העניין שאדם זוכה למעלה כל כך גבוהה, עד שכל כך התלהב מכך אמימר!

כל ישראל ערבים זה לזה, ערבים זה בזה, וזהו מה שנאמר בפיט התחנונים בימי שני וחמישי ובסליחות: **אנשי אמונה אבדו, באים בכח מעשיהם. גבורים לעמוד בפרץ, דוחים את הגזרות: היו לנו לחומה, ולמחסה ביום זעם. זועכים אף בלחשם, חמה עצרו בשועם. טרם קראו ענייתם, יודעים לעתור ולרצות: כאב רחמת למענם, לא הטיבות פניהם ריגם: מרב עוונתו אבדנו, נאספו מנו בחטאינו!**

מכאן, שאין חילוק בין האומות הרודפות את ישראל בגלות לבין אחינו הרודפים אותנו כאן בארץ, השררה ניתנה ליחידים, אך עוון הדור משפיע. אך לעתיד לבוא יתקיים בכל מי שזכה להיות ירא ה' הפסוק (ישעיה מט, כג): "והיו מלכים אמן ושרותיהם מיניקתן, אפים ארץ ישתחו ו לה ועפר רגליה ילחכו, וידעת כי אני ה' אשר לא יבשו קני". נשוב לעניינו אי"ה במאמר הבא.

השפע יורד מלמעלה ומוכן להיותו, אלא שלפעמים הכלים לא ראויים לקבלם - לא מחמת עצמם - אלא מחמת הסביבה בה הם נמצאים! בה הם נמצאים!

במאמרים הקודמים ביארנו את מהות השררה שקיבל עם ישראל במעמד הר סיני, איבודה במעשה העגל בכללותו והזכיה של היחידים באותה שררה בזכות שאוחרים בתורה הקדושה, שהיא והיא בלבד מקנה לאדם את הטבת השררה, כפי שראינו במקורות. וסיימנו בקושיה, כיצד בני התורה הנרדפים בארצנו לא לנחשבים למאומה כנגד השלטון רודף התורה בימינו? איפה שררת היחידים המלכים? והאם יש חילוק בינם לבין אומות העולם?

ובכן, המציאות אומרת דרשני. הייתי מתרץ מדוע איבדו את השררה עשרת הרוגי מלכות ונהרגו על קידוש ה' אשר באו לכפרה על מכירת יוסף (מדרש משלי א', י"א) אבל איך נתרץ את כל אותם קדושים שנרדפו ונטבחו מאז מעשה העגל? דוד המלך שנרדף כל ימיו אף שהעיד על עצמו "מתורתך לא נטיתי"? הרוגי לוד? בעלי התוספות שהוצאו להורג? המהר"ם מרוטנבורג שהיה חבוס בכלא מלכות גרמניה עד סוף ימיו ורק 14 שנים אחרי פדו את גופתו והביאהו לקבורה? הגאון החסיד ר' שמשון מאוסטרופולי? ר' אמן ממונצא בעל "ונתנה תוקף"? ר' אלחנן וסרמן ותלמידיו שנפחו את נשמתם על הפורט התשיעי בליטא? אפילו הגאון הרב דוב גנדו שליט"א לא נמלט מהזלזול התקשורת בשם משפט שהוצא מהקשרו. נו, איפה שררת היחידים?!

נענה על פי משל: גשם היורד לנחל מדברי יבש, ערוץ הנחל מוכן לקבל את הגשם, אבל הרוח נושבת בעוצמה כזו שהגשם לא מגיע לתעלה, אלא נספג בחול סביבו. כך, השפע יורד מלמעלה ומוכן להיותו, אלא שלפעמים הכלים לא ראויים לקבלם - לא מחמת עצמם - אלא מחמת הסביבה בה הם נמצאים! והאמת מחייבת לומר, שאף שמחמת עצמם אכן ראוי שיבוא עליהם שפע של שררה, אלא שעוון הדור גורם. ישנה חסימה כללית שמונעת את היחידים לקבל את הראוי להם. ודוגמאות רבות לכך:

ברכות (ד): "עד יעבור עמך ה'" - זו ביאה ראשונה, "עד יעבור עם זו קנית" - זו ביאה שנייה. מכאן אמרו חכמים, **ראויים היו ישראל לעשות להם נס** בימי עזרא

הרב עמרם טובי הי"ו

לשאלות ובקשת מאמרים קודמים ניתן לשלוח מייל:

otubon1@gmail.com

לשמיעת השיעורים בקול הלשון - חייגו 03-6171111, הקישו 7 ואז 956363

הופיע כרך חדש בסדרת הספרים:

בית לוי חתונה

על המועדים ופרשיות השבוע

• ניתן לרכוש את כל הסדרה •

להשיג ברשת החנויות המובחרות - יפה נוף!
ואצלנו - פרטים בתחתית המודעה

וורטים נדירים • מהלכים מאלפים • סיפורים מחזקים
סדרת הספרים שכבשה בשיחותיה רבנים ודרשנים רבים!

משיחותיו של
הרה"ג **אברהם עטייה** שליט"א
רב קהילת בית לוי בבית וגן
הספר ערוך בשפה השווה לכל נפש,
אברכים ובעלי בתים, מגידי שיעורים ועוד

חלק אי קיים
במהדורה מיוחדת
לדוברי השפה
הצרפתית

ניתן להשיג אצל המחבר: 0585664447 | 0586664447 | 0505340701
| במייל ravattia@gmail.com | בבית הכנסת בית לוי רח' יוסף חכמי 48

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות של "יפה נוף" ברחבי הארץ

משלוחים בכל רחבי הארץ // YEFE.CO.IL // 1-599-581-581

כמידי שנה תתקיים אמירת סליחות בכל המניינים כדלהלן:

מנין א'	סליחות	4:30	בהיל ביה"כ	שחרית	"נץ החמה" בהיל ביה"כ
מנין ב'	סליחות	5:30	בקומת הכולל	שחרית	6:20 "הודו" בקומת הכולל
מנין ג'	סליחות	6:10	במפרסת	שחרית	7:00 "הודו" בהיל ביה"כ
מנין ד'	סליחות	חצות הלילה פרטים בתחתית המודעה		שחרית	8:10 "הודו" בהיל ביה"כ

מנין סליחות נוסף בכל לילה

10 דק' לפני חצות הלילה
(00:30 בקירוב, ויעבור ה' בנקודת חצות בדיוק)

סליחות
בבית הכנסת "בית לוי"

"בן אדם מה לך
נרדם קום קרא
בתחנונים"

הציבור היקר
מוזמן להשתתף
ולהתחנן לרחמי
שמים.
שיתקבלו
תפילותינו
ברצון!

לתרומה לעלון לדיכוי הרבים, וכן להקדשות לרפואה להצלחה ולע"נ: 02-9664455
לקבלת העלון למייל ולכל נושאי העלון, יש לשלוח מייל לכתובת: ALON.BEITLEVY@GMAIL.COM